

Uit een werk van Thomas Merton († 1968) *

De tegenstelling tussen Gods liefde
en de geringheid en ondankbaarheid van mensen
gaat zo ver ons begrip en wil om te herstellen te boven,
dat er voor ons niets anders overblijft
dan onze hulpeloosheid te aanvaarden,
op te zien naar Hem in afwachtend stilzwijgen,
in duisternis.
Het eerherstel voor de zonden krijgt een diepere betekenis
als we ingaan tot de barre nacht
van vernedering en machteloosheid.
Daarin wordt onze ware verhouding tot God,
als schepselen
die opgestaan zijn tegen hun Schepper,
ons eindelijk duidelijk
Het is niet genoeg
de liefde van Christus te bewonderen aan het kruis.
Het is niet genoeg
het bitter lijden te beschouwen
of afgestoten te zijn
door de hardnekkigheid en onbuigzaamheid van de zonde.

We moeten iets ervaren in onszelf,
iets proeven van de passie.
We zelf moeten zijn kruis dragen.
Wij zelf
moeten de brandende dorst gewaarworden
die Christus leed in lichaam en ziel op het kruis;
zijn dorst naar onze ziel,
zijn dorst naar de zielen van alle mensen.

En we moeten er deel aan hebben
door te dorsten in liefde naar zijn bezit
en om de zaligheid en redding van allen.
Christus ziet neer op deze aarde,
zoekend naar bereidwillige zielen,
die zoals Paulus,
bereid zijn om in hun lichaam aan te vullen
wat ontbreekt aan het lijden van Christus,
omwille van zijn lichaam dat is de Kerk. ^(Kol,24)

* Th. Merton, *De roep der wonden*, blz. 71 – 73. Antwerpen, Sheed & Ward